

vil sikre øget udveksling af studerende samt den nødvendige internationale dimension og kvalitet i danske uddannelser.

Etableringen af professionshøjskolerne vil gennem en stærkere ressourcebasis have muligheder for at udvikle kvaliteten i en række af de støttefunktioner, der i dag er en naturlig del af en attraktivt uddannelsesinstitution.

Professionshøjskolerne vil bedre kunne understøtte de studerende gennem mere professionel rådgivning og vejledning og ved at skabe moderne attraktive studiemiljøer. Specielt kan der skabe en fælles platform for moderne it-teknologi med tilhørende elektroniske servicefunktioner

Det vil også være muligt systematisk og fokuseret at udvikle og øge kvaliteten af undervisningsmetoder og pædagogik med en stor spredningseffekt inden for professionshøjskolen.

Når professionshøjskolerne har fungeret nogle år, f.eks. 5 – 6 år, vil det være relevant at lave en ekstern evaluering eller akkreditering af professionshøjskolerne med henblik på at vurdere realiseringen af målene med reformen og med henblik på yderligere udvikling af institutionen.

II. Den nuværende institutionsstruktur med CVU'er og enkeltstående institutioner

På området for de mellemlange videregående uddannelser blev der i 2000 vedtaget en større samlet reform med lovgivningen om CVU'er, lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om Danmarks Pædagogiske Universitet (DPU) og lovgivning om et nyt videreuddannelsessystem for voksne. Disse love udgjorde en samlet og sammenhængende uddannelsespolitisk fornyelse. Udgangspunktet var en institutionsstruktur før 2000 med mange, små og spredte videregående uddannelsesinstitutioner. Institutioner med en begrænset størrelse og udbud, der typisk omfattede en enkelt uddannelse ("monofaglighed"). Det gjorde det vanskeligt at fastholde og videreudvikle attraktive, brede og fagligt stærke studiemiljøer, der kunne understøtte en regional kompetenceopbygning og modvirke tendensen til, at de unge i stigende grad søger mod universitetsuddannelserne og de store universitetsbyer.

Folketinget vedtog derfor i 2000 lovgivningen om CVU'er. Lovgivningen om CVU'er gav mulighed for, at videregående erhvervsrettede uddannelsesinstitutioner kunne lægge sig sammen til større og bredere faglige uddannelsesmiljøer, samtidig med at de fysiske uddannelsessteder blev bevaret. De nye centre fik et samlet ansvar for efter- og videreuddannelse, så der blev skabt en regional sammenhæng mellem grund-, efter- og videreuddannelse. De nye centre fik som vi-

dencentre for regionerne pligt til samarbejde i forhold til professionen og forskning. Reformen har betydet, at mere end 80 MVU-institutioner i dag indgår i 18 CVU'er. De første CVU'er blev godkendt i 2001. CVU'erne udbyder i dag ca. 30 forskellige professionsbacheloruddannelser. CVU'er med den bredeste profil udbyder 7 forskellige uddannelser. De smalleste CVU'er udbyder 2 forskellige uddannelser. CVU'erne havde i 2005 et gennemsnit på 1.819 studenterårsværk pr. institution på ordinær uddannelse.

I forlængelse af reformerne af institutionsstrukturen og uddannelserne på de mellemlange videregående uddannelser i 2000 blev der i 2004 indført kvalitetsbetegnelse "University College". Formålet var dels at indføre en internationalt anerkendt og sammenlignelig betegnelse for de mellemlange videregående uddannelsesinstitutioner, dels at indføre en egentlig kvalitetsbetegnelse, der specifikt knytter sig til udviklingen af institutionernes kvalitet defineret som den samlede "kapacitet" i forhold til bl.a. kravene om udviklingsbaseret, forskningstilknøytning, regionale videncenterfunktioner, sammenhæng i faglige miljøer og samspil mellem grund-, efter- og videreuddannelse.

Kun ubetingede CVU'er kan godkendes som "University College". I alt 17 Centre for Videregående uddannelser er godkendt til at anvende betegnelsen. University College akkrediteringerne har efterfølgende vist, at der er opnået resultater i forhold til styrkelse af lærernes faglige niveau, forskningstilknøytning, undervisernes deltagelse i udviklingsarbejde og udvikling af CVU'ernes videncenterfunktioner, men resultaterne skal yderligere forbedres i forhold til målet om at sikre attraktive uddannelser af højeste kvalitet.

Der har vist sig en række mindre hensigtsmæssige forhold ved CVU-institutionsstrukturen.

De faglige miljøer er fortsat for spinkle. Små og smalle faglige miljøer har vanskeligt ved at sikre et relevant og fleksibelt uddannelsesudbud af høj kvalitet. De små miljøer svækker mulighederne for at sikre den nødvendige faglige specialisering og udvikling af nye uddannelser på tværs af fagområder. Samtidig står de mellemlange videregående uddannelser over for nye udfordringer, herunder omstillingen på arbejdsmarkedet, der giver behov for et fleksibelt udbud af uddannelser til at dække nye behov samt reformer af læreruddannelsen og af pædagoguddannelsen med henblik på at øge specialiseringen af lærere og pædagoger og styrke fagligheden i uddannelserne.

Der efterspørges i stigende grad nyuddannede med en bredere kompetenceprofil, der går på tværs af de traditionelle faglige områder. Men dette er vanskeligt at imødekomme under de givne forhold trods CVU dannelserne, jf. neden for, også fordi det er vanskeligt under forholdene at ajourføre lærernes viden om den